

Asian Research Association

குணசேகரனின் 'தொடு' நாடகம் வெளிப்படுத்தும் சமூகப் பண்பாட்டு கருத்தாக்கங்கள்

வெ. முத்துலட்சுமி ^{அ,*}

^அ தமிழ்த்துறை, ஆத்தூர் கூட்டுறவு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, ஆத்துப்பட்டி, திண்டுக்கல்-624303, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Social and Cultural Theory Exposed by Gunasekaran's Drama of 'THODU'

V. Muthulakshmi ^{அ,*}

^அ Department of Tamil, Athoor Cooperative Arts and Science College, Aathupatti, Dindigul-624303, Tamil Nadu, India.

*Corresponding author Email: profmuthulakshmi@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijot2234>

Received: 11-05-2022; Revised: 25-06-2022; Accepted: 29-06-2022; Published: 04-07-2022

Abstract: A country controls and rules another country by its social, political and economical power as it is called colonization. This colonization activity has started from Aryan invasion on Dravidian people and their culture. From 19th century many countries ruled by Portuguese, Dutch, Roman countries. They explored on another country and ruled it as slave. Later The slavery system tried to break its chain and got freedom by political way. Even though the colonized countries got freedom from ruled country, their footpath of colonization never vanished and developed based on new world and technology. K.A. Gunasekaran written a drama of "Thodu" which discloses that every nation must have self thinking and its effects on their country by their principle. By this play he wants to recover the Corner people and Tribes people from slavery system.

Keywords: Thodu, K.A. Gunasekaran, Freedom, Slavery system

முன்னுரை

'தொடு' என்ற நாடகத்தில் பெண்ணொருத்தியை பாரதமாதாவாக பாவித்து மற்றவர்களை இந்நாட்டு மக்களாக நினைத்து கதையாடல் நிகழ்கிறது. இக்கதையாடலில் அப்பெண் கூறுகிறாள வெளிநாட்டினர் நம் நாட்டிற்குள் வந்து தன் நாடாகக் கருதி மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து சென்றனர். ஆனால் இந்நாட்டு மக்கள் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையிலும், நிலவுடைமையிலும் தன்னை உயர்ந்தவானக் கருதி எண்ணத்தில் குறுகிய மண்பாங்கோடு செயல்படும் விதம் குறித்தும் இப்பெண் புலம்புவதாகவும் பிறரை அண்டி வாழும் மக்கள் பின்தங்கியவர்களாகவும் இவர்கள் சொல்வதை அவர்கள் கேட்க வேண்டிய கட்டாயச் சூழலில் இருப்பதை நினைத்து வருந்தும் விதமாக இக்கட்டுரை ஆய்வு அமைந்துள்ளது.

தொடு - நாடகத்தின் விளக்கம்

அரங்கத்தின் நடுவில் பெண்ணொருத்தி மண் சட்டியைக் கையில் ஏந்தியவாறு தலைவிரிகோலத்துடன் சோகக்குரலாக பார்வையாளர்களை நோக்கி முன்வந்து அமரும் காட்சியும் அப்பெண்ணின் கையில் உள்ள மண்சட்டியை உங்களால் தொட்டுவிட முடியுமா என்ற கேள்வியை அரங்கத்தில் உள்ள ஒருவர் கேட்கும் பொழுது மற்றவர்கள் கோபப்பட்டு எங்கள் வீரத்தைக் கேவலப்படுத்தியே என்றும், யாரைப் பார்த்து என்ன கேள்வி கேட்ட என்றும், என் பரம்பரையையே

கொச்சப்படுத்தித்திடயடா என்று கூறுவது போலவும் அப்படி தொட்டுவிட்டால் உன் மீசைய எடுத்திரிவியா இல்லை இந்தச் சிலம்புக் கம்பையே தொடமாட்டேன் என்று உறுதி எடுப்பியா என்று மக்களுக்குள் ஏற்படுகின்ற மனவேற்றுமையை எண்ணி மக்களை ஒற்றுமையடையச் செய்வதாகப் பெண் வடிவமாக பாரதமாதாவே வந்ததுபோலவும் நாட்டுமக்களின் மனதில் உள்ள உயர்வு தாழ்வை நீக்குவதற்காக முயற்சிக்கும் காட்சியை நாடகப்பாங்காக ஆசிரியர் வடிவமைத்துள்ளார். அத்துடன் சாதாரண மக்களது எதிர்பார்ப்புக்களையும், அவலங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்ற பாத்திரங்களாகவும் பெண்ணை உருவாக்கியுள்ளார் (Gunasekaran, 2013).

நாடகத்தின் அறிமுகமும் கதைக்கருவும்

'தொடு' என்ற நாடகத்தில் உள்ள பனுவலை கே.ஏ. குணசேகரன் அவர்கள் வெளிநாட்டினரிடம் அடிமையாக இருந்த அவலநிலையை படம்பிடித்துக்காட்டுகிறார். வெளிநாட்டிலிருந்து இந்திய நாட்டிற்கு வந்து வாழும் வெளிநாட்டவர் தங்கள் சொந்தப் பூமியாக எண்ணி மகிழ்ந்து வாழ்கின்றனர். அதுமட்டுமில்லாமல் தங்களின் ஆதிக்கத்தை செலுத்துகின்றனர். ஆனால் இந்நாட்டவர்கள் தனக்குள் ஏற்படுத்திக்கொண்ட உயர்வு, தாழ்வு மனநிலையையோடு அல்லல்பட்டும், தன்வாழ்நாள் முழுவதையும் ஒருவருக்கொருவர் ஒப்பிட்டுக்கொண்டும், சாதியமைப்பை உருவாக்கிக்கொண்டு முரண்பாட்டோடு வாழ்ந்து மடிந்து போகும் காட்சியைக்கண்டு பெண்ணொருத்தி புலம்புவதாக இந்நாடகம் அமைந்துள்ளது (Gunasekaran, 2013).

வெளிநாட்டவர்களின் வருகையும் அவர்களின் வாழ்வியலும்

என் மக்களே நான் பெற்ற மக்களே எப்போதும் இல்லாத மனத்துயரம் எனக்குள் வாட்டிவதைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நிம்மதியில்லை, நாட்டின் முன்னேற்றம் குறித்த சிந்தனையில்லை நாளுக்கு நாள் எனக்குள் மனச்சஞ்சலம் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. சுதந்திரமாக விளையாட வேண்டிய எந்நாட்டு பிள்ளைகள் அடிமைகளாக இருக்கின்றனர். ஆனால் யவன தேசத்து மக்களோ ஒருபுறம் இருக்க, ரோமாபுரி மக்கள் ஒருபுறம் இருக்க, டச்சுக்காரர்கள், பிரெஞ்சுக்காரர்கள், போர்த்துக்கீசியர்கள், பிரிட்டிஷ்காரர்கள் இப்படி எத்தனையோ வெளிநாட்டினர் வந்து தங்கள் சொந்தப் பூமியாக எண்ணி விளையாடி சந்தோச வாழ்க்கை மேற்கொண்டு வாழ்ந்து சென்றனர். இத்தனை மக்கள் வந்த பொழுதெல்லாம் இருந்த மனக்கலக்கத்தைவிட இன்று இந்தத் தாய் மண்ணுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் நிம்மதியிழந்து வாழ்வதுகண்டு ரொம்பவும் வேதனைப்படுகிறேன் என்று அந்தப் பெண்மணி புலம்புகிறாள் (Panchangam, 2014).

வெளிநாட்டவரின் ஆதிக்கம்

வெளிநாட்டவர்கள் இந்திய மண்ணில் அரசியல் அதிகாரங்களைக் கைப்பற்றத் தொடங்கிய காலத்தில் தங்களின் பலத்தை அதிகப்படுத்திக் கொண்டே இருந்தன. வெளிநாட்டவர்களின் பலத்தை தோற்கடிக்கும் விதத்திலும் அவர்களின் அரசியல் ஆதிக்கத்தை முழுமையாகத் தடுத்துநிறுத்தும் வல்லமையும், ஆற்றலும் கொண்ட பேரரசுகள் இந்திய நாட்டில் எங்கும் இல்லாமல் போயின. அத்துடன் இங்கு நிலவிய ஒற்றுமையின்மையும், வறுமையும், பஞ்சமும், வெளிநாட்டவர்களின் கழுகுக்கண் பார்வையிலிருந்து தப்பிவிடவில்லை. இந்தத் தருணத்தில் வெளிநாட்டினர் தங்களின் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்காக இந்தச்சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தினர். இப்படியொரு சோக வரலாற்றின் சுவடுகளையும், குருதி படிந்த வரலாற்றுப் பக்கங்களையும், மறந்து போகக்கூடிய வரலாற்றுப் பதிவுகள் அல்ல. ஆண்டுதோறும் நாட்டு மக்கள் நினைவுகொள்ள வேண்டிய நிரந்தர நினைவுச்சின்னமாக மனதில் பதிந்துள்ளது (Nadarajan, Ramasamy, 1998).

வீரம்செறிந்த தமிழர்கள்

வீரம்செறிந்த நம் தமிழ் மண்ணில் ஏராளமானோர் வெளிநாட்டினரின் ஆதிக்கத்தை முறியடிக்க முற்பட்டவர்கள் பூலித்தேவர், தளபதி ஒண்டிவீரன், வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், ஊமைத்துரை,

மருதுபாண்டியர்கள், வேலுநாச்சியார், குயிலி, அழகுமுத்துக்கோன், விருப்பாச்சி கோபால் நாயக்கர் ஆகியோர்கள் 18ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலிருந்தே வெளிநாட்டினர்களை எதிர்த்து ஆயுதமேந்தி போர்க்களத்தில் வெளிநாட்டு எதிரிகளையும் உள்நாட்டுத் துரோகிகளையும், சந்தித்தவர்கள், போரிட்டவர்கள் போர்க்களத்தில் மாண்டவர்கள் போரின் முடிவில் தூக்குக் கயிற்றைச் சந்தித்தவர்களை நினைவுகூரவேண்டும். பேராசைக்கொண்ட வெளிநாட்டவரின் பிடியில் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருந்த நிலையை வள்ளுவர்,

“அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்

இழுக்கா இயன்றது அறம்”

என்ற குறளில் அழுக்குக் குணமும், அளவற்ற ஆசையும், கடுங்கோபமும், வன்மையான வார்த்தைகளும் இவை நான்கையும் எடுத்துக்கூறுகின்ற வள்ளுவர் பிறந்த இந்த மண்ணில் பேராசை பிடித்த வெளிநாட்டவர்கள் தன் ஆதிக்கத்தை படிப்படியாக அதிகரித்துக்கொண்டே இருந்த நிலையை இந்நாடகத்தின் வாயிலாக அப்பெண்மணி மண் சட்டியைக் கையில் ஏந்தியவாறு தலை மயிரில் முகம் புதைத்துத் தேம்பித் தேம்பிச் சட்டியை ஏந்தி நம்பிக்கை தருமாறு வேண்டி சோகப்பட்டுக் கொண்டு நிற்கிறாள் (Parimelalhagar, 2002).

சாதியக் கொடுமை

சாதி என்பது இந்தியப் பாணியிலான சமூகத்தின் அடிப்படைச் சமூக அலகு என பலகாலமாக பரிந்துரைக்கப்பட்டு வரும் மக்கள் மன பிரிவினையின் தோற்றம் ஆகும். இதன் தனித்தன்மை பிறப்பின் அடிப்படையிலான வேலைப் பிரிவினையேயாகும். முன்பு தொழில் வாரியான வகுப்புகள் இருந்தன. தொழில் மாறலாம் தீண்டாமையில்லை, பாகுபாடு இல்லை. பின் தொழிலை வாரிசு ரீதியாக செய்யத் தொடங்கினர். பின் தொழிலின் அடிப்படையில் சாதி தோன்றி, அதன் தொடர்ச்சியாக, தீண்டாமை உயர்வு தாழ்வுகள் என கற்பிக்கப்பட்டன.

இந்தியாவில் சாதிய படிநிலை கட்டமைப்பில் அடித்தள மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், நசுக்கப்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்டோர், தீண்டத்தகாதவர்கள், பஞ்சமர்கள், அரிஜனங்கள், பட்டியல் இனத்தவர் என்றும் தலித்துகள் என்று குறிப்பிடப்படுவதுண்டு. இம்மக்கள் பொருளாதாரத்தில் தாழ்த்தப்பட்டு, அரசியல் அதிகார வலு அற்றவர்களாகவும், சமூகப் பண்பாட்டு நிலையில் மற்ற சமூகத்தால் வேறுபடுத்தப்பட்டவர்களாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். அப்படி ஆக்கப்படுகிற ஒவ்வொரு சாதியையும் தலித் என்றே அழைத்து வந்தனர். இந்த சமுதாயங்கள் பல கால தொடர்ச்சியான எதிர்ப்பு போராட்டங்களையும் அதிகாரத்திற்கு எதிரான கழகக்குரல்களின் ஊடாக நியாயமான வாய்ப்புகளைப் பெற முன்னேற முயன்று கொண்டிருக்கின்றார்கள் (Nadarajan, Ramasamy, 1998). அதனடிப்படையில்,

இந்நாடகத்திலுள்ள சாதிய அடக்குமுறையில் காணப்படும் காட்சிகள் இதோ. நான்கு திசைகளில் நிற்பவர்களில் ஒருவர் கூறுகின்றார் “எங்க தாத்தா வஸ்தாவி, ஒரு பெரிய வஸ்தாவி” என்று சொல்லி முடித்து மூவரையும் பார்த்துக் கூறும்போது அவர் அம்மூவர்களில் நான்தான் உயர்சாதியைச் சார்ந்தவன் என்கிறான். மற்றொருவன் ஏய் நான் யார் தெரியுமா எங்க அப்பா இந்தச் சுற்று வட்டாரத்துக்கே சிலம்பாட்டம் கற்றுக்கொடுத்தவர் என்று சொல்லி மற்றவர்களைச் சவால் விடுவதைப் போலப் பார்க்கிறார். இச்சொல்லைக் கேட்ட அவர்களில் ஒருவன் “எங்க அப்பா பெயரைச் சொன்னா இந்தச் சுற்று வட்டாரம் முழுக்கத் தொடை நடுங்கும்” என்று பேசி மீசையை முறுக்கிவிட்டுக்கொண்டே இச்சிலம்பாட்டத்தைக் கண்டு பிடிச்சதே எங்க பரம்பரை தான் என்று சொல்லி மற்றைய மூவரையும் கேலியும் கிண்டலுமாகப் பார்க்கிறான் என்று குணசேகரனின் தொடு நாடகத்தின் ஊடாக அறியலாம் (Nadarajan, Ramasamy, 1998).

அன்றைய சமூகத்தில் உயர்ந்த சாதியினைச் சேர்ந்தவர்கள் முதலாளி வர்க்கத்தினராகவும், நிலவுடைமையாளராகவும் காணப்பட்டனர். தன் நிலத்தில் வேலை செய்யும் ஆட்களை பண்ணைக்காரர்கள் என்றும் அழைத்தனர். நிலவுடைமையாளர்கள் சொல்லும் வேலையை பண்ணைக்காரர்கள் செய்தாக வேண்டிய சூழலிலும் அவர்களின் வறுமையை இவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு குறைந்த ஊதியத்தில் பல மணிநேரங்களாக உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்களாகவும் எதிர்த்துப் பேசமுடியாத மண்புழுவாக வாழ்ந்தனர். அவர்களின் தொழிரீதியாக சாதிகளைப் பிரித்து

அவர்களை அழைக்கும் பொழுது பெயரைச் சொல்லி அழைக்காமல் சாதியின் பெயரைச் சொல்லி அழைக்கும் இழிவான எண்ணம் கொண்டவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். தீண்டத்தகாதவர்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட விளைச்சல்கள் தேவை ஆனால் அவர்கள் உயர்ச்சாதியினரை தொடவோ அருகில் அமரவோ கூடாது என்பது இவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சட்டமாக இருந்தது. உயர்ச்சாதியினரைக் கண்டால் கீழே குனிந்து செல்லவேண்டும். செருப்பு அணியக்கூடாது. தோளில் துண்டு போட்டு நடக்கக்கூடாது. அத்துண்டை கக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு நடக்கவேண்டும். அவர்கள் முன் அமரக்கூடாது இதுபோன்ற பல கொடுமைகளுக்கு ஆளாகினர். இன்றைக்கும் இந்த நாட்டிலே எத்தனையோ கிராமங்களில் டி குடிக்கிற கிளாஸ் தனித்தனியாகத்தான் இருக்கும் (Rathinakumar, 2017).

உயர்ச்சாதியினரின் செயல்பாடுகள்

உயர்ச்சாதியினரை சேர்ந்த ஒருவர் மாட்டை பூட்டிக்கொண்டு நிலத்தில் உழுதுகொண்டிருந்தார். வெயிலின் கொடுமையை தாங்க முடியாமல் வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு உழுதுகொண்டிருக்கும் போது அவருக்கு வலிப்பு வந்து கீழே விழுந்துவிட்டார். சுடுமணலில் கீழே விழுந்தவருக்கு வலிப்பு வந்து வாயில் நுரை தள்ளி கிடக்கும் நிலையை கண்ட மற்றொருவர் வேகமாக ஓடி வந்து யாராவது வாங்க வாங்க என்று கூப்பாடு போட்டுக்கொண்டே காப்பாத்துங்க காப்பாத்துங்க அக்கம்பக்கத்தினரை அழைக்க பக்கத்தில் யாரும் இல்லாததால் மாடுகள் பூட்டப்பட்ட வண்டியில் மாடுகளை கழற்றிவிட்டு கலப்பையை அவரின் கையில் கொடுத்து வலிப்பை நிறுத்தினார். வலிப்பு வந்தவர் தண்ணி தண்ணி என்று கேட்க பக்கத்தில் இருந்த சட்டியில் உள்ள தண்ணீரை எடுத்து அவர் வாயில் ஊற்றி அவரைக் காப்பாற்றினார். வலிப்பு வந்தவருக்கு நினைவு வந்ததும் தன்னைக் காப்பாற்றியவன் ஒரு தீண்டத்தகாதவனா என்று பார்த்த அவர் வேகமாக எழுந்து அவரின் மார்பில் ஓர் உதைவிட்டார். அட கீழ்சாதிக்காரப்பயலே உன்னை யாரடா என்னைத் தொட சொன்னது என்ற வேகத்தில் பக்கத்தில் இருந்த சட்டியை எடுத்து அடிக்கப்போனார். ஆனால் அந்தச் சட்டியைத் தொட்டுத்தான் எனக்குத் தண்ணி கொடுத்தானே என்று மறுகணமே நினைவு வந்தது. உடனே அந்தச் சட்டியை கீழே போட்டுவிட்டு அவனைத் தாக்கிக்கொண்டே இருந்தார்.

“ஏண்டா என்னைத் தொட்ட

என்னை நீ தொடலாமா

ஏண்டா என்னைத் தொட்ட”

ஐயா நீங்க வலிப்பு வந்து மயங்கி விழுந்திட்டீங்க உங்க உயிர் போகுமேன்னு நினைச்சுத்தான் என்று அவன் சொன்னதும் என் உயிர் போனா போகட்டும் நீ ஏன் என்னைத் தொட்ட என்று சொல்லிக்கொண்டே கலப்பையை கழற்றி அடிக்கச் செல்லும்போது கலப்பையையும் அவன் தொட்டதால் அதையும் தூக்கி எறிந்தார். இந்தக் ஊர்க்காரங்க மத்தியில் நான் எப்படி தலை நிமிர்ந்து நடப்பேன். தீட்டுப்பட்டிருச்சி என்று சொல்லி என்னை கேலி செய்வாங்களே நீ ஏண்டா என்னைத் தொட்ட இங்கே நிக்காதா என்று சொல்லிக்கொண்டே அவன் மேல் மண்ணை அள்ளி எறிகிறார். ஒரு சின்னச்சாதிப்பயன் என்னையும் தொட்டுட்டான் என் மாடுகளையும் தொட்டுட்டானே என் மாடுகள் அம்மா..... என்று கதறுகின்றன (Panchangam, 2011). இவரும் சேர்ந்து அம்மா என்று கதறுகிறார். இந்தக் கதறல் படிப்படியாக நையாண்டிக் குரலாக மாறுகிறது.

“நாலு வர்ண சாதியிலே

நாங்க மனுசர் இல்லே

நாயினும் கேடானோம்

வாழ்க்கை இங்கு இல்லே

ஊருக்கு வெளியானோம்

உறவு இங்கு இல்லே

ஊருக்கு வெளியானோம்

உரிமை இங்கு இல்லே”

என்ற பின்னணிக் குரலில் சோகமான பாடல் ஒலிக்கிறது (Nadarajan, Ramasamy, 1998).

இக்கருத்தைப் போலவே கவிமணியின் கவிதைவரிகளிலும் சாதியமைப்பு முறைகள் காணப்படுகின்றன. புத்தர் மயங்கி விழுந்ததைக் கண்ட ஓர் ஏழைச்சிறுவனின் செயல்பாடுகளை

“..... எளியேன்

தீண்டலும் ஆகாதினிச்

செய்வதும் யாதெனவே”

என்று நினைத்துப் பார்த்து

“உள்ளந் தெளிந்ததுடனே - வெள்ளாடு

ஒன்றை அழைத்துவந்து

வள்ளல் மயக்கொழிய - மடுவை

வாயில் கறந்துவிட்டான்”

என்ற செய்தியை ஆசியஜோதி விளக்குகின்றது (Kamalamurugan, 2001). மயங்கி விழுந்தவரை தொடுவதற்குப் பயந்து வெள்ளாட்டை கொண்டு வந்து மடுவில் உள்ள பாலைக் கறந்து அவர் வாயில் படும்படி பீய்ச்சிவிட்டு அவரின் நினைவைத் தெளிவுபடுத்துகிறான். எளியேன் தொடுவது பாவம் என்று நினைக்கும் அளவிற்கு மனிதனின் மனதிற்குள் உயர்வு, தாழ்வு என்ற மனப்பான்மை எண்ணத்தை உருவாக்கியது.

பாரதமாதாவின் மனப்பாங்கும், எதிர்பார்ப்பு தொடர்பான கருத்தாக்கமும்

‘ஓ என் மக்களே நீங்கள் ஒன்று சேரும் நாளில்தான் நான் அகம் மகிழ்வேன்’ என்ற சோகக்குரலாக பாரதமாதா கதறுகிறாள். எங்கிருந்தோ இருந்தவர்களெல்லாம் எந்நாட்டிலே வாழ்ந்து என் இயற்கையை அழித்து என் மூலமாக கிடைக்கின்ற உணவுப் பொருள்களையெல்லாம் உண்டு என்னையும் என் நாட்டு மக்களையும் சீரழிப்பதோடு மட்டுமில்லாமல் அவர்களை கொத்தடிமைகளாகக் கொண்டிருக்கும் அந்நியர்கள் மக்கள் மனதில் சாதியமைப்பைப் பதித்து அவர்களுக்குள் வேற்றுமையை விதைத்து ஒற்றுமையாக வாழவிடாமல் பகையுணர்வை உருவாக்கிய வெளிநாட்டவர்களின் எண்ணங்களை நினைத்துப் பொலம்புகிறாள்.

‘காடாக இருந்த இடத்தையெல்லாம் நாடாக்கி நகரமாக்கியவங்க நிலங்களையெல்லாம் பொன் விளையும் பூமியாய் மாற்றியவங்க நம்ம மக்கள். அந்த மக்கள் இன்றைக்கு இருக்க இடமில்லாம, படுக்கப் பாயில்லாம, படிக்க நாதியில்லாம ஒரு அகதிகள் போல அலையிறாங்க’. தமிழ்நாட்டு பழங்குடியினர் தமிழகத்தில் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட வெவ்வேறு பழங்குடியினர் உள்ளனர். இருளர், காடர், குறும்பர், தோடர் போன்றோர்கள் பழங்குடிகளில் சிலர். தமிழ்நாட்டில் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட மாவட்டங்களில் பழங்குடிகள் வாழ்கிறார்கள். பழங்குடிகள் பெரும்பாலும் காடும் காடு சார்ந்த நிலங்களில் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் பணம் சார்ந்த பொருளாதாரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. இவர்கள் தங்களுக்கென தனி மொழியும், குடும்பம் மற்றும் சமூகப் பழக்கவழக்கங்களையும் கொண்டவர்கள். பெரும்பாலோருடைய மொழிகள் தமிழுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது என்றும் திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்ததென்றும் அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். முதன் முதல் எட்கர் தர்ஸ்டன் என்பாரும், பின்னர் அனந்த கிருஷ்ண அய்யர், முனைவர் அய்யப்பன் போன்றோரும் பழங்குடிகளைப் பற்றிய ஆய்வுகள் செய்துள்ளனர். இவ்வகையான மக்கள் தற்போதைய சூழலில் தங்களில் வாழ்வாதாரங்களை இழந்து தவிக்கும் நிலையை இந்நாடகம் வெளிப்படுத்துகின்றன. பாரதியின் கவிதையில் பாரதமாதா கூறுவதாக,

“சாதி இரண்டொழிய வேறில்லையென்றே

தமிழர்கள் சொல்லியசொல் அமிழ்தமென்போம்

நீதி நெறியினின்று பிறர்க்குதவும்

நேர்மையர் மேலவர் கீழவர் மற்றோர்”

என்ற வரிகள் இரண்டே இரண்டு சாதிகளைத் தவிர உலகத்தில் வேறொரு சாதியில்லை என்று தமிழர்கள் முன்பே உரைத்த வாக்கினை அமிழ்த்தைப் போல் இனிமையானது. நமக்குச் சாவா நிலை நல்கக் கூடியது என்று சொல்லிக் கொண்டாடுவோம் அறத்தின் பாதையிலிருந்து விலகிடாமல் மற்றவர்களுக்கு உபகாரம் செய்யும் நல்லவர்களே மேல்சாதியினர். அவ்விதம் உபகாரம் செய்யாத மற்றவர்களே கீழ்ச்சாதியினர் என்று பாரதி கூறுகிறார் (Padmadevan, 2013).

பாரதமாதா கூறுகிறாள் ‘இந்த நேரத்திலயாவது தொட்டுக் கொள்ளலாம்’ இங்கு உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்று கிடையாது அனைவரும் சமமே. நமக்குள் விதைத்த உயர்வு தாழ்வு களைச்செடிகளை பிடிங்கி எறிந்து அனைவரும் ஒருவராகத் திகழ்ந்து எல்லோரும் நல்ல உறவுகளாக, சகோதரத்துவமாக இப்பாரத திருநாட்டில் ஒன்றிணைந்து செயல்படுவோம் என்று எதிர்பார்க்கும் விதமாக இந்நாடகத்தின் கருத்தாக்கத்தை அணுகலாம்.

முடிவுரை

தமிழக அரசு நடத்தி வரும் தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடியினர் பிரச்சினைகள் குறித்த விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் பயிற்சி முகாம்களில் இந்த நாடகம் இந்த ஆசிரியரால் இயக்கம் செய்யப்பட்டு நிகழ்த்தப்பட்டது. இதன்படி இந்தியத் திருநாட்டில் மூலைமுடுக்குகளில் வாழ்கின்ற மக்கள், பழங்குடியினராக இருந்தாலும் சரி அனைவரும் ஒற்றுமையோடு ஒவ்வொருவரையும் தொட்டுக் கொண்டு நான் உயர்ந்தவன் நீ தாழ்ந்தவன் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இக்கட்டுரையின் ஊடாக பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது.

References

- Gunasekaran, K.A., (2013) K.A., Gunasekaranin nadagankal, New Century Book House, Chennai, India.
- Kalamurugan, (2001) AsiaJothi, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Nadarajan, T.S., Ramasamy.A., (1998) Pinnai Navinaththuva Kodpadukalum TamilSulalum, Chennai, India.
- Padmadevan, (2013) Bharathiyar Kavithaikal, Karpagam Puthagaalayam, Chennai, India.
- Panchangam, K., (2011) Ilakkiya Thiranaaivu kotpadukal, Annam Pathippagam, Chennai, India.
- Panchangam, K., (2014) Pin Colonythu Suzhalil Oru Nootrandu Tamil Ilakkiyam, Kavya Pathippagam, Chennai, India.
- Parimelalhagar, (2002) Thirukurral, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Rathinakumar, N., (2017), Pinkalaniyam: Samukam – Elakkiyam – Arasiyal, Paavai Publications, Chennai, India.

Funding

No funding was received for conducting this study.

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

V. Muthulakshmi, Social and Cultural Theory Exposed by Gunasekaran's Drama of 'THODU', Indian Journal of Tamil, 3(3) (2022) 17-22. <https://doi.org/10.54392/ijot2234>

